

Х А Й Д У Ш К А

Вѣтъръ мѣта листи пожълтѣли,
до три лѣта не сме били въ кжци.
Булкитѣ се мислятъ овдовѣли —
гледатъ Пиринъ, прѣститѣ си кършатъ.

Не додѣя ли ни пжтъ вѣвъ тъмно,
скръбъ за рожби ли не ни повѣя.
Да намѣришъ каменъ де осъмнешъ,
каменъ-зглаве, търне за постеля.

— Въ кжцитѣ протекоха стрѣхитѣ
— буренъ нивитѣ души, войводо.
„Стреляй горе, стреляй къмъ звездитѣ!
Нека паднемъ честни и свободни“.